

Božji plan za čovjeka – prikazan u Njegovim savezima

*„Tajna je Gospodnja s onima koji ga se boje, i on
će im objaviti svoj savez.“ — Psalam 25:14*

Bog ima plan za čovjeka koji će rezultirati blagoslovom svih obitelji na zemlji i koji će, kada bude dovršen, vratiti ljudsku rasu Bogu. Kad bismo proučavali Bibliju samo da bismo dokazali unaprijed usvojeno vjerovanje, nikada ne bismo pronašli dragulje istine koji su skriveni na njezinim stranicama. Međutim, ako je naš iskreni napor da naučimo Božje svrhe i ako Bibliji pristupimo otvorenog uma i iskrenog srca, pronaći ćemo božanski plan za ljudsku sudbinu jasno otkriven na njezinim stranicama.

Božji savezi daju cjelovit pregled njegovog slavnog plana vjekova. Ovi savezi, kako su zapisani u Bibliji, pokrivaju cijeli tijek ljudske povijesti od izgubljenog raja do ponovno stečenog raja. Ovaj članak raspravlja o nekim savezima između Boga i čovjeka kako su zapisani u Bibliji. Razumijevanje ovih saveza pomoći će nam da cijenimo svoje mjesto u velikom božanskom programu za spasenje svijeta. Dok promatramo dostojanstvene korake našeg Boga u otkrivanju njegovog plana za čovjeka, naša će vjera porasti, a naša nada u njegovo kraljevstvo rasti će veća i stvarnija.

Božji savezi, kako su zabilježeni u Bibliji, dani su na različite načine. Neki su u obliku jednostranog obećanja ili zaloga s Božje strane. Drugi su strukturirani kao bilateralni sporazumi ili ugovori između Boga i pojedinaca, naroda ili cijelog ljudskog roda. Neki od Božjih saveza uključuju božanski uspostavljene uredbe s nagradama za vjernost i kaznama za nevjernost. Međutim, u svim slučajevima, Božji savezi s njegovim ljudskim stvorenjem imaju krajnju svrhu njihovog vječnog blagoslova.

Savez u Edenu

Prvi savez između Boga i čovjeka sklopljen je u Edenskom vrtu. Zabilježen je u Postanku 2:15-17: „I uze Jahve, Bog, čovjeka i postavi ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva. I zapovjedi Jahve, Bog, čovjeku: „Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali s drveta spoznaje dobra i zla ne jedi, jer u dan kad s njega okusiš, sigurno ćeš umrijeti.”

Život ili smrt ovisili su o držanju ovog saveza. Zahtijevao je poslušnost Božjem zakonu. Adam je prekršio ovaj ugovor svojom neposlušnošću. (Post 3,6) Izgubio je svoj savezni odnos s Bogom. Bio je osuđen na smrt. Biblija kaže: „U njegovoj je milosti život.“ (Ps 30,5) Nitko ne može živjeti vječno bez Božje milosti, bez obzira na činjenicu da Mnogi vjeruju u pogrešnu doktrinu o urođenoj besmrtnosti. Čovjek ima život samo ako je u Božjoj milosti. Čovjekovo vječno postojanje ovisi o tome da je u savezničkom odnosu s Bogom. Sotona je rekao: „Nećete umrijeti.“ (Post 3,4) Suvremena verzija ovoga bila bi: „Činit ćete se mrtvima, ali vaša će duša zapravo biti živa negdje drugdje.“

Govoreći o Sotoni, Isus je rekao: „On bijaše ubojica od početka i nije ostao u istini jer u njemu nema istine. Kad govori laž, svoje govori, jer je lažac i otac laži.“ (Ivan 8,44) S druge strane, Bog je Adamu jednostavno i jasno rekao posljedice neposlušnosti : „Umrijet ćeš.“ (Post 2,17) Iz dokaza oko nas, Bog, a ne Sotona, govorio je istinu. Svakako, Adam je mrtav, a Biblija nam kaže da u Adamu „svi umiru.“ (Post 5,5; 1. Kor 15,22) Stoga se svi moramo suočiti s odlukom je li Bog ili Sotona rekao istinu u ovom pitanju života i smrti.

Očito je da ne samo da je Adam izgubio zajedništvo s Bogom, već su i svi njegovi potomci rođeni iz saveza s njim. Piše : „Po jednom čovjeku grijeh uđe u svijet, a po grijehu smrt; i tako smrt prijeđe na sve ljude jer svi sagriješite.“ (Rim 5,12) Međutim, nakon Adamovog prijestupa, Bog nije predao ljudski rod Sotoni na njegovo potpuno i apsolutno uništenje. Ta je činjenica prvi put razjašnjena izjavom u Postanku 3,15, gdje nam je dano jamstvo da će potomstvo žene zgnječiti zmiju glavu. To je bio tračak nade za naše praroditelje da će se u budućnosti omogućiti obnova njihovog saveza s Bogom.

Savez s Noom

Sljedeći savez sklopljen s čovjekom nakon njegovog protjerivanja iz Edena dan je Noi. Ovaj savez pruža veliko jamstvo da su „nebesa GOSPODOVA, a zemlju je dao sinovima ljudskim“. (Ps 115:16) Ovaj savez je jasno naveden u Postanku 9:11-17: „Utvrđit ću Savez svoj s vama; i više se neće istrijebiti svako tijelo vama potopa; i više neće biti potopa da uništi zemlju. I reče Bog: "Ovo je znak saveza koji sklapam između sebe i vas i svakog živog bića koje je s vama,

za vječne naraštaje: Stavljam svoju dugu u oblak i ona će biti znak saveza između mene i zemlje. I kad pustim oblak na zemlju, vidjet će se duga u oblaku. I sjetit ću se svog saveza koji je između mene i vas i svakog živog bića u svakom tijelu; i vode više neće biti potop da uništi svako tijelo. I duga će biti u oblaku; i pogledat ću je da se sjetim vječnog saveza između Boga i svakog živog bića u svakom tijelu što je na zemlji. I reče Bog Noi: " Ovo je znak saveza koji sam uspostavio između sebe i svakog tijela." što je na zemlji."

U ovom izvještaju Bog nam govori da je duga znak da će se savez održati i da zemlja više nikada neće biti uništena potopom. Možemo se pitati: Zašto je duga odabrana kao znak jamstva Božjeg saveza? Cijeniti ovu jednostavnu istinu znači povećati našu vjeru. Prema Bibliji, nikada prije potopa nije padala kiša na zemlju. U Postanku 2:5,6 kaže nam se : „Jahve, Bog, nije pustio da kiši pada na zemlju... Nego se magla dizala sa zemlje i natapala cijelo lice zemlje.“ Jedan od razloga zašto je Noa možda bio ismijan dok je gradio arku pripremajući se za nadolazeći potop bio je taj što oni koji su živjeli u to vrijeme nikada nisu vidjeli kišu kako pada iz oblaka.

Razlog zašto nije bilo kiše prije potopa je znanstveni, ali i biblijski. U Postanku 1:6-10, zapis o stvaranju nam govori da je "svod" odvajao dvije velike vodene površine. Rečeno nam je da je Bog svod nazvao nebom - to jest, nebeskim prostranstvom. Vode ispod neba bile su na zemlji, a kada se pojavilo kopno, razdvojile su se u velike vodene površine zvane mora, baš kao što ih danas nalazimo. Vode iznad svoda bile su u obliku prstena vodene tvari koji

je okruživao Zemlju prije potopa. Nije neobično da planeti imaju prstenove koji ih okružuju. Saturn ima prstenove koji su napravljeni uglavnom od vode u obliku leda. Drugi planeti imaju prstenove sastavljene od materijala koji nisu voda. Prsten koji je okruživao Zemlju prije potopa nastao je u vrijeme kada se Zemlja pripremala za čovjekovo stanovanje, kada je intenzivna toplina planeta izbacivala ogromne količine vlage u obliku pare. Ta je vlaga okruživala Zemlju poput vela. Uzrokovala je postojanje stakleničkih uvjeta na Zemlji.

Ovu teoriju stvaranja Zemlje zastupaju mnogi znanstvenici i biblijski stručnjaci. Mnogi su bili zbunjeni zašto su mastodonti i druge toplokrvne životinje mogli živjeti na području današnje Arktičke zone. Staklenički uvjeti koji su postojali na Zemlji prije potopa učinili su sve dijelove Zemlje podjednako nastanjivima.

U Postanku 7:11,12 imamo zapis o pucanju prstena iznad zemlje ovim riječima: „Šeststote godine Noina života, drugoga mjeseca, sedamnaestog dana u mjesecu, istoga dana provališe svi izvori velikoga bezdana i otvoriše se nebeski otvori. I kiša je padala na zemlju četrdeset dana i četrdeset noći.“

„Otvoriše se nebeski prozori.“ Vode iznad nebeskog svoda došle su pod utjecaj Zemljine gravitacije i puštene su u obliku potopa kiše. Efekt staklenika, posebno na polovima, naglo je završio i formirale su se ledene kape. Potop je došao kao ispunjenje Božje riječi dane Noi. Mastodonti i druge životinje bili su zarobljeni s nepotpuno probavljenom hranom u želucima i crijevima. Sačuvani su čak i do danas kao svjedočanstvo.

Sada znamo zašto je Bog odabrao dugu kao znak svog saveza. Sve dok je bilo vode iznad nebeskog svoda, Zemlja nije mogla uživati u izravnim sunčevim zrakama. Izravne sunčeve zrake potrebne su da bi izazvale dugu, jer je duga odraz i lom izravnih sunčevih zraka koje obasjavaju vlažni zrak koji svjetlost razbija u različite prizmatične boje. Postojanje vidljive duge dokazuje da više nema prstena voda iznad Zemlje. Također jamči da nikada više ne može biti potopa koji bi prekrrio planet. Bog je odabrao dugu kao znak svog saveza s čovjekom jer je ona apsolutno jamstvo da je još jedna poplava takvih razmjera nemoguća.

Savezi s Abrahamom i Izraelom

Bog je sklopio svoj sljedeći savez s Abrahamom. Ovaj savez utječe na svaku obitelj na zemlji. Jednostavno je rečeno ovim riječima: „U tebi [tvom potomstvu] blagoslovit će se svi rodovi zemlje.“ (Post 12,3; 22,18) Različiti detalji ovog saveza ponovljeni su Abrahamu u nekoliko drugih prilika, također i njegovom sinu Izaku i Izakovom sinu Jakovu. (Post 26,4; 28,14) Ovo je divno jamstvo svim ljudima, jer je savez zahtijevao dvije stvari: Prvo, da će Abraham imati potomstvo, i drugo, da će kroz Abrahamovo potomstvo blagoslovi doći svim rodovima zemlje.

Nešto više od četiri stoljeća nakon što je sklopio savez s Abrahamom, Bog je sklopio savez s Izraelovom djecom, potomcima dvanaest Jakovljevih sinova. Poznat je kao Savez Zakona. Sklopljen je na gori Sinaj. Nakon što su im dane odredbe Božjeg zakona, Izraelu je rečeno : „Držat

ćete moje odredbe... koje će čovjek vršiti i živjeti u njima.“ Jednoglasno su rekli: „Sve što je Jahve rekao, vršit ćemo.“ (Lev 18,5; Rim 10,5; Izl 19,8) Izraelova djeca prihvatila su uvjete Saveza Zakona. U ovom savezu mislili su da su pronašli put do vječnog života i sve što su trebali učiniti bilo je držati se uvjeta ovog saveza.

Bog je stvorio sliku ova dva saveza - jednog s Abrahamom i drugog s narodom Izraela - u Abrahamovim ženama, kako je zapisano u Galaćanima 4:21-28: „Recite mi, vi koji želite biti pod Zakonom, zar ne čujete Zakon? Jer pisano je da je Abraham imao dva sina, jednoga od robinje, a drugoga od slobodne. Ali onaj koji je bio od robinje, rođen je po tijelu; a onaj od slobodne žene rođen je po obećanju. To su alegorija: jer to su dva saveza; jedan s gore Sinaja, koji rađa za ropstvo, to jest Agar. Jer ova Agar je gora Sinaj u Arabiji i odgovara sadašnjem Jeruzalemu, koji je u ropstvu sa svojom djecom. Ali Jeruzalem koji je gore slobodan je, koji je majka svima nama. Jer pisano je : Raduj se, nerotkinjo koja ne rađaš! Kliči i viči, ti koja ne rađaš! Jer osamljena ima mnogo više djece nego ona koja ima muža . A mi, braćo, kao Izak bio je, jesu djeca obećanja.”

Zašto je sklopljen Savez Zakona? Držao je izraelski narod u ropstvu. Do sada ga nijedan Židov osim Isusa nikada nije savršeno održao. To je bilo izvan dosega njihovih mogućnosti. Savez Zakona sklopljen je iz nekoliko razloga, ali primarni je onaj koji spominje Pavao u Galaćanima 3:24, koji kaže: „Zato nam je Zakon bio učitelj da nas dovede do Krista.“ Savez Zakona bio je savršen. Međutim,

nijedan Židov, osim Isusa, nikada nije održao zakon dan Izraelu. Nesavršen čovjek ne može održati savršen zakon. Slično tome, nijedan Adamov sin ne može održati Božji savršeni zakon jer su svi „oblikovani u bezakonju“ i začeti u grijehu. (Ps 51:5) Svi su nesavršeni. Zakon za koji su Židovi mislili da je za život, otkrili su da je za smrt. Osudio ih je pod grijeh. (Rim 7:10; Gal 3:22) Pokazao im je da su nesavršeni i da je Božji savršeni zakon izvan njihovih mogućnosti.

Savez Zakona dokazao je da nesavršeni ljudi, bilo Židovi ili pogani, ne mogu držati Božji zakon. „Stoga, kao što je po jednom čovjeku grijeh ušao u svijet, a po grijehu smrt, i tako je smrt priješla na sve ljude, jer su svi sagriješili.“ (Rim 5,12) Stoga je Savez Zakona, kao što je prethodno navedeno, bio „učitelj“ koji je vodio do Krista kao Spasitelja i Otkupitelja čovječanstva. Naš Gospodin Isus bio je „svet, bezazlen, neokaljan, odvojen od grešnika.“ (Heb 7,26) Držao se Božjeg zakona. To je pokazalo njegovo savršenstvo kao čovjeka i stoga dokazalo njegovu sposobnost da umre kao otkupnina za Adama i njegov rod.

Božji zakon pravde zahtijevao je da se da savršen život za izgubljeni savršeni život. (Izl 21,23) Adam je izgubio savršen život zbog grijeha. Umro je i cijeli rod je umro u njemu. Krist, savršeni čovjek, bio je poslušan Božjem zakonu. Umro je, ne kao grešnik, već umjesto grešnika, Adama. Kristovo uskrsnuće moćnom Božjom snagom daje nam jamstvo da će cijeli rod živjeti u njemu. (Djela 17,31) „Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi oživjeti“ i dobit će priliku da se vrate ljudskom savršenstvu

izgubljenom u Edenu. (1. Kor 15,22) Savez Zakona dan je kako bi se pokazala potreba za Spasiteljem i Otkupiteljem. Po Kristu Isusu, cijelo čovječanstvo ponovno će imati privilegiju života i zajedništva s Bogom.

Razvoj sjemena

biti blagoslovljene sve obitelji na zemlji . Događaji zabilježeni u Starom zavjetu pokazuju da ni Izak ni Jakov nisu bili potomstvo na koje se odnosilo koje bi moglo donijeti blagoslov cijelom čovječanstvu. Novi zavjet nam govori da je potomstvo bio Krist: „Abrahamu i potomstvu njegovu dana su obećanja. Ne kaže: I potomstvu kao mnogima , nego kao jednomu: I potomstvu tvome, to jest Kristu.“ (Gal 3,16) Krist, potomstvo Abrahamovo, blagoslovit će sve obitelji na zemlji prema savezu. On je, milošću Božjom, okusio smrt za svakog čovjeka i približio ispunjenje obećanih blagoslova. (Heb 2,9) Božji plan nije nasumičan. Temelji se na načelima pravde, mudrosti, ljubavi i moći, jer se sva Božja svojstva ujediniuju u skladnom ispunjenju njegova plana za čovjeka.

Kad se Učitelj rodio, anđeo je rekao: „Ne bojte se! Jer evo, donosim vam dobru vijest o velikoj radosti koja će biti svim ljudima. Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj, Krist Gospodin.“ Tada je nebeska vojska izjavila: „Slava Bogu na visini, a na zemlji mir ljudima dobra volja!“ (Luka 2:10, 11, 14) Prošlo je gotovo dvije tisuće godina otkako je Krist umro na Kalvariji, a obećani blagoslovi još nisu došli na zemlju. Za to postoji razlog. Nalazi se u savezu koji Evanđeljsku crkvu čini sunasljednicom s Kristom kao „potom“ koji će blagosloviti svijet. Ova velika

istina, koju mnogi previđaju , trebala bi oduševiti kršćanina izgledima koje donosi: „Svi ste jedno u Kristu Isusu. A ako ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo i baštinici po obećanju.“ — Galaćanima 3:28, 29

Djelo sadašnjeg doba od Pedesetnice nije bilo obraćenje svijeta. Svijet nije pomiren s Bogom. Umjesto toga, ovo doba je svjedočilo razvoju „potomstva“ Abrahama, koje uključuje Krista i one koji mu pripadaju. Privilegija je pravog kršćanina danas „objavljivati hvale onoga“ koji nas je pozvao „iz tame u svoje divno svjetlo“. — 1. Petrova 2:9

Novi savez

U svoje vrijeme vjerna crkva živjet će i vladati s Kristom tisuću godina. (Otv 20,4.6) To će započeti djelo blagoslova svih obitelji na zemlji u skladu s Božjim obećanjem. To će biti djelo Novog saveza. Jeremija 31,31-34 i Hebrejima 8,8-12 proriču ovaj savez i njegove blagoslovljene posljedice za sve obitelji na zemlji: „Zakon svoj staviti ću u njihovu dušu i napisati ga u njihova srca; i bit ću im Bog, i oni će biti moj narod. I više neće učiti svaki svoga bližnjega i svaki svoga brata govoreći: 'Spoznajte Gospodina!' Jer će me svi poznavati, od najmanjeg do najvećeg među njima, govori Gospodin. Jer ću im oprostiti bezakonje i više se neću sjećati njihova grijeha.“

Ovo je jamstvo da će čovjek biti vraćen u savezni odnos s Bogom. Obećanje će se ispuniti i Božji zakon će se ponovno vratiti u umove i srca ljudi tijekom te tisućljetne vladavine. Svi neprijatelji bit će pokoreni pod Kristove noge, a posljednji neprijatelj,

Smrt, bit će uništena . (1. Korinćanima 15:25,26)
Samo će namjerno neposlušni biti istrijebljeni smrću.
— Djela apostolska 3:23

Svi voljni i poslušni na zemlji priklonit će koljena u slavljenju i svaki će jezik „priznati da je Isus Krist Gospodin, na slavu Boga Oca.“ (Fil 2,11) Radujemo se što Bog ima plan za oporavak ljudskog roda - da, za blagoslov svih obitelji na zemlji pod Novim savezom! Ovaj će plan dosegnuti svoj vrhunac u onome što apostol opisuje kao „razdoblje punine vremena “ kada će Bog „sve sabrati u jedno u Kristu, i što je na nebesima i što je na zemlji; čak i u njemu.“
- Ef 1,10